

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.820 van 2 mei 2018
in de zaak A. 224.688/XIV-37.659**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Rose-Mare Sukennik en Ronald Fonteyn
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 rue de Florence 13
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 2 maart 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 198.752 van 26 januari 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 21 maart 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit in het bestreden arrest op gemotiveerde wijze dat er geen sprake is van een beschermenswaardig familieleven met verzoekers schoonouders in de zin van artikel 8 van het EVRM. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt meer bepaald dat volgens de rechtspraak van het EHRM

slechts sprake is van een beschermd gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders indien naast de afstammingsband ook een vorm van afhankelijkheid blijkt. Te dezen is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel dat “het loutere feit dat verzoekende partij en haar gezin ervoor gekozen hebben in te gaan wonen bij de schoonouders in België en dat de schoonouders bepaalde zaken betalen hier in België - hetgeen niet onlogisch is daar door de illegale verblijfssituatie verzoekende partij noch haar gezin zelf enig inkomen hier kan verwerven - niet maakt dat daaruit kan besloten worden dat verzoekende partij met haar gezin afhankelijk is van haar schoonouders” omdat “niet [kan] ontkend worden dat verzoekende partij blijkens de gegevens uit het administratief dossier perfect in staat was in Georgië in eigen levensonderhoud te voorzien”. Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enerzijds erkent dat verzoekers schoonouders bepaalde zaken betalen en anderzijds besluit dat hij niet afhankelijk is van zijn schoonouders, hetgeen een feitelijke appreciatie inhoudt, is, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, geenszins tegenstrijdig. Het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. In de mate dat verzoeker betoogt dat de feiten in het dossier wijzen op een familiaal leven dat de bescherming van artikel 8 EVRM geniet, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2.1. In het eerste onderdeel van het tweede middel herhaalt verzoeker vooreerst dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had moeten vaststellen dat er sprake is van een familiaal leven in de zin van artikel 8 EVRM. Dergelijke uiteenzetting raakt de grond van de zaak en het eerste onderdeel van het tweede middel is dan ook in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Waar verzoeker verder in het eerste onderdeel van het tweede middel betoogt dat de redenering betreffende het illegale verblijf en de eerste toelating tot het grondgebied niet opgaat voor zijn kinderen, wordt in het bestreden arrest op wettige wijze geoordeeld dat “niet blijkt dat [verzoeker] [zijn] gezins-/privéleven niet elders kan verderzetten of uitbouwen”, dat “het in het hoger belang is van de kinderen om niet te worden gescheiden van hun ouders” hetgeen “impliceert dat wanneer ouders in België niet tot een verblijf zijn toegelaten of gemachtigd en zij het Rijk dienen te verlaten, zij zich hierbij dienen te laten vergezellen door hun jonge kinderen teneinde de belangen van deze kinderen en de gezinseenheid niet te schaden” en dat “niet blijkt dat verzoekende partij of

een van zijn gezinsleden gezondheidsproblemen zou hebben, die hen zouden verhinderen om terug te keren naar het land waarvan zij de nationaliteit hebben”. Waar verzoeker aanvoert dat geen rekening zou zijn gehouden met het feit dat zijn kinderen geen enkele band hebben met het land van herkomst van hun ouders, blijkt niet dat hij dit gegeven heeft aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het middel betreft in die zin dan ook een nieuw middel dat als dusdanig niet voor het eerst kan worden aangevoerd in de graad van administratieve cassatie. Het eerste onderdeel van het tweede middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2.2. In het tweede onderdeel van het tweede middel betoogt verzoeker dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen door te oordelen dat verzoeker en zijn echtgenote het grootste deel van hun leven in Georgië hebben doorgebracht, het hoger belang van de kinderen niet in rekening heeft gebracht. Uit de behandeling van het tweede middel blijkt evenwel dat in het bestreden arrest wel degelijk rekening werd gehouden met de belangen van verzoekers kinderen. Het tweede onderdeel van het tweede middel is dan ook kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op 2 mei 2018, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams